

Reflexe předmětu Audiocafé

Podzim 2020

V předmětu Audiocafé jsme se v uplynulém semestru věnovali zejména podcastům, ale i jiným zajímavým audiodokumentům. Na začátek musím říct, že jsem před tímto předmětem audio tvorbu téměř vůbec nesledovala, dokonce jsem ani neposlouchala žádné podcasty, i když vím, že jsou teď velkým trendem. Už jenom z tohoto důvodu pro mě bylo Audiocafé velmi obohacující a uvedlo mě do světa audia. Všechny vybrané dokumenty se mi moc líbily a oceňuji také jejich rozmanitost.

Nejdříve bych se ráda věnovala obsahové stránce dokumentů. Z poslechů různých typů dokumentů jsem si odnesla, že nejvíce (alespoň na mě) z obsahové stránky fungují témata, která jsou šokující, tajemná a napínavá a která mají nějaký příběh s překvapivým koncem. Z tohoto hlediska mě určitě nejvíce zaujal a inspiroval podcast Pohřešovaná. Při poslechu jsem byla celou dobu napjatá a bedlivě poslouchala každý detail. Poutavost dokumentu bezpochyby také dodalo to, že v něm autor popisuje pravdivý příběh. Zároveň jsem jako studentka žurnalistiky autora velmi obdivovala, protože zpracovávat tak starou a navíc pro rodinné příslušníky velmi citlivou událost je určitě náročné.

Podobným případem je také dokument Zpověď, který se věnuje skutečné, velmi citlivé a šokující události. Inspirovala mě obrovská odvaha, jak hlavní protagonistky, tak autorky. Jedná se o opravdu silný příběh, který mluví sám za sebe a myslím, že jeho zpracování bylo citlivé a zároveň výmluvné.

Z tematického hlediska mě také zaujal díl podcastu Na dřevě s Dominikem a Ondrou. Forma rozhovoru nebyla ničím speciální, ale tím více vynikalo téma a příběhy těchto dvou hostů. Jelikož jsem křesťanka, tak mě toto téma obzvlášť zajímá a takto otevřený rozhovor o něm jsem nikdy předtím neslyšela. Tento díl podcastu mě přesvědčil o tom, že někdy je méně více, ale že je (alespoň pro mě) vždy důležitá atmosféra. Podcast na mě působil klidně a příjemně, na čemž měla určitě zásluhu jak redaktorka, tak hosté.

Všechny tyto tři jmenované audiodokumenty mě inspirovaly v tom, že má cenu se věnovat citlivým a náročným tématům, nejen proto, že zaujmou posluchače, ale především proto, že mohou pomoci k řešení problémů, o kterých se tolik nemluví nebo na ně alespoň upozornit.

Nyní bych se ráda věnovala audiodokumentům, které mě zaujaly spíše po formální stránce. Mám drobné zkušenosti s tvorbou audio zpráv a musím říct, že na základě toho opravdu obdivuji všechny tvůrce audiodokumentů, protože si dokážu představit, jak náročné to musí být.

Z tohoto hlediska mě velmi inspiroval podcast Poslední zpráva. Nejen vybranými tématy, které se pro dané zpracování skvěle hodí, ale především samotnou formou. Díky podcastu jsem si také uvědomila, jak rozsáhlé musí být rozhlasové archivy. V následné diskusi s autorkou bylo moc zajímavé se alespoň okrajově dozvědět, jak se s nimi pracuje.

Podobně jsem to měla u Dokumomentů. Jejich forma pro mě byla něco nového a netradičního, ale moc mě bavila. Především díl Vzpomínky na budoucnost se obsahově velmi lišil od všech ostatních audiodokumentů, protože se nevěnoval skutečným událostem, nýbrž představám o budoucnosti. I přesto si myslím, že dokáže posluchače zaujmout svým zpracováním a donutit ho se zamyslet nad jeho představu ideální budoucnosti.

Také zpravodajské podcasty pro mě byly velkou inspirací, protože ve škole se se zpravodajstvím setkávám nejvíce. Určitě se nejedná zrovna o odpočinkový poslech, protože podcasty obsahují velké množství informací, které posluchač musí vnímat, aby pochopil všechny souvislosti. To je důkazem toho, že ani jejich zpracovávání, především vyhledávání a ověřování informací, není jednoduché. Tyto zpravodajské podcasty a následná diskuse mi pomohly si udělat obrázek o tom, jak jejich tvorba probíhá a na co všechno musí autor myslet.

Z diskusí s autory jsem si odnesla především to, že i krátké audiodokumenty dají spoustu práce, což si často ani neuvědomujeme. Ať už se jedná o přípravu, samotné nahrávání nebo střihání. Dále mě překvapilo, že podle vyprávění autorů ne vždycky všechno dopadne tak, jak si původně naplánovali (například co se týče délky dokumentu), ale rozhodně to neznamená, že by odchýlení se od plánu mělo negativní důsledky, spíše naopak.

Všechny audiodokumenty pro mě byly velkou inspirací. Jsem ráda, že jsem se mohla ponořit do světa audia a jsem velmi vděčná za jejich rozmanitost. Některé mě zaujaly zajímavými tématy, jiné spíše originálním zpracováním. Debaty s autory byly velkým bonusem, zvláště pro mě jako studentku žurnalistiky.